

Budapest népe hömpölyög a Lánchídon

Piaadalünnepet ültünk ismét, a dolgozó nép újabb győzelmét. Ujra áll és él a Lánchíd. Kétszer született meg. Második születésében még szebb és erősebb. Nemcsak gondolkodó agyunk és lelkesedő szívünk szerint — de valóságosan, szerkezettel is. Kedves nekünk ez a feltámadt híd, mert így, gyógyulán és jó egészségben — jelkép. Sebzett országunk gyógyulásának, megújódott népünk egészségének, a kapitalizmus romjain újjászületett ország erősebb alkotójának, szilárd szerkezetének jelképe.

Uj ország épült itt, amelyben erősebb a kéz, alkotóbb a szellem, lázasabb a tettvágy, becsület és dicsőség dolga a munka. Csak olyan ország valósíthatja meg az újjáépülésnek és újatépítésnek óriásméretű művét, amely a leg-erősebb pillérre: a dolgozó népre támaszkodik. A fasizmus porba rombolta gyárainkat, vízbe robbantotta hídjainkat. A hatalomra jutott dolgozó nép vasakarata, a felszabadulás mámorában alkotó új szellem egyenesítette ki ebben az országban az emberek és a hídak derekát. Elérkeztünk a megvalósult csodák világába, mert vezettek bennünket a kommuniztác, mert van Rákosi Mátyásunk, aki mozgósított minden nemzeti erőt, egyesítette termelő munkára, becsületre versenyre a magyar dolgozók lelkét és telkesedését.

Már termelnek újra és többet termelnek a gyárak, helyükre szelődtek a feladott sinek, felegyenesedtek az omlott hidak, mert a szocialista építő szövetélynék olyan kivételes képességű éharcosa szervezte újjászülését, mint »Gerő, a hídverő!« A kommunista vezetők alkotó szövetélynék láza sugárzott tegnap az ünneplő dolgozók, asszonyok és ifjak arcán. Csak az a nép ünneplhet így, mely a saját győzelmét ünnepli.

Ünnepelték a hídát száz évvel ezelőtt, első születése alkalmával is. De 1842 augusztus 24-én, a »pestbudai állóhíd« alapkövetelénél nem a felszabadult nép állta körül az ünneplő hídát. És egészen más volt a megnyitás ünnepe hétéves épülés után, a megnyitás ünnepe, 1849 november 20-án. A legyőzött, zokogó nemzet nem érezhette magának azt a hídát, amelyen elsőnek a szabadság zsarnoki vérbefojtója, Haynau generális haladt át az elnyomó, idegen urak és hazai eszéledek élén.

Ma a Lánchídról szabadon szórnyal a tekintet új tájak felé. Az új hídán állva nagy példaképünkre, hatalmas barátunkra, a dicső Szovjetunióra gondoltunk, a forró szeretet és ragaszkodás érzésével. És arra a férfúra, akinek 70-ik születésnapját most készül megünnepelni az egész haladó emberiség. Mint minden, ami új, szép, jó, ebben az országban, a Szovjetunióknak és Sztálinnak köszönheti újjászülését a Lánchíd is. És tőle, csak tőle várhatjuk a béke megvédését, a biztosítékát annak, hogy gyáraink ne hulljanak ismét porba, hogy ne kelljen harmadszor is újjászülnie a Lánchídnak, a pusztulás újabb romjain. Ezért építünk tovább lankadatlanul, versennyel és ötéves tervvel új gyárakat, hidakat, utakat, gépállomásokat, iskolákat, kórházakat. Segít és lelkesít munkánkban nagy példaképünk, a Szovjetunió, amely már messze elöttünk jár, a jövő századot építi — békés munkára fogott atomerővel, kozmikus sugárzásban felhalmozott óriásenergiák feltárással, Micsurin és Liszenko megvalósult csodáival, az élenjáró

Bebriés Lajos közlekedésügyi miniszter átvágja az újjáépült Lánchíd első pillérei között kifejlesztett nemzetiszínű szalagot

szovjet tudomány természetet átalakító merészségével.

Válasz és figyelmeztetés a romjából feltámadt hídremek. Válasz az építésre hívó szónak, amely felszabadítónktól hangzik felénk és figyelmeztetés azok felé, akik gyűlölködő vakságukban nem akarják meglátni a felszabadult népek építő, harcos erejét. Eredményeinket csak úgy tarthatjuk meg, csak akkor fokozhatjuk újabb győzelmekkel, ha taníthatatlanul haladunk a nagy Szovjetunió békeújtán, szüntelen harcban az imperialista háborús uszítók ellen. Híd, építés, munka, béke, Szovjetunió — rokonhangzásúakká forrtak a magyar dolgozók tudatában. Tudtunk élni a Szovjetunió adta szabadsággal és az az egetverő ujjongás, amellyel a százszázalékos tömeg fogadta Bebrics Lajos miniszter bejelentését a széleskörű közlekedési reformról, megmutatta, hogy dolgozó népünk telkesedésében hatalmas erők feszülnek és a jövő újabb és újabb győzelmek sorát tartogatja fejlődő népi demokráciánk számára.

A hídépítők nagyszerű teljesítményét, a hároméves terv legújabb alkotásait még nagyszerűbbek, még hatalmasabbak követik a küszöbön álló ötéves tervben. Megújuló győzelmek sorozatán át vezet az útunk a szocializmus felé. Az újabb győzelmeket, a kommuniztác pártjának és bölcs vezérének, Rákosi Mátyásnak biztoskezü irányításával ugyanaz a dolgozó nép biztosítja, amelyik a hatalom birtokosa a Magyar Népköztársaságban, amelyik vasárnap előzőnltte a széles hídát és önfelédit örömujjongással birtokába vette a Népköztársaság új, hatalmas alkotását. A jövőt is azzal a keménységgel építi a magyar városok és falvak népe, amilyen szívós akarással a magyar munkás és mérnök a Lánchídat megfátalította.

*

Verőfényes, ragyogó napsütésre ébredt vasárnap reggel Budapest. A Duna-hídekon, az utcákon hatalmas tömeg hömpölyög. Vörös és nemzetiszínű zászlókat lenget az enyhe szél. Lenin, Sztálin és Rákosi Mátyás arcképeit tartják magasba a dolgozó kezek. A disztribúción körül és a Duna két partján száz ezres tömeg várja a híd ünnepélyes megnyitását. Minden szem az őszi napsütésben pompázó híd felé fordul. Meg-megújuló taps és lelkes éljenzés fogadja a Párt és népköztársaságunk érkező vezetőit.

Felcsendülnek a Köztársasági induló hangjai, majd Fa György hidépítő élmunkás köszönti a híd avatására egybegyűlteket.

— Jelentem, — mondotta — hogy a feladatot elvégeztük!

a híd határidőre kész. A Lánchíd avatásakor ígérjük, hogy ezután még jobban fogjuk építeni a szabad, szocialista Magyarországot.

Ezután Palotás László, kiváló munkás, mérnök lépett a mikrofon elé:

— E híd építésénél nemes lelkesedéssel kell versenyre egymással munkás és mérnök — kezdte meg beszédét — s ennek a munkaszellelemnek döntő szerepe volt abban, hogy az építési munkákat határidőre és gazdaságosan fejeztük be. Az újítások és ötletek egész sorát alkalmaztuk: közel 200 tonna vasanyagot takarítottunk meg közel egymillió forint értékben.

A tömeg lelkes éljenzése közben emelkedett szólásra Bebrics Lajos közlekedésügyi miniszter.

— Az ország újjáépítésében ismét nagy lépést tettünk előre — mondotta. — Az újjáépítésnél féltő gondokkal ügyeltünk arra, hogy megőrizzük a híd íveinek és pilléreinek csodás szépségét, de

mégsem csak a réginek mása az új híd. A pillérek kapuit egy méterrel szélesebbre készítettük. Nagyobb lett a híd teherbírása.

A feljárók sokkal tágasabbak lettek. A föld alá került a villamos és nem keresztezi pályaszintben a forgalmat.

— Szécheányi Lánchídját húsz évig építették. A legnagyobb erőfeszítés árán sikerült két év alatt újjáteremtteni a hídát.

Ez az újjáépítés nagy szervezője, a Kommunista Párt és annak vezére, Rákosi Mátyás elvtársnak köszönhető.

Annak köszönhető ez, hogy

Gerő elvtárs, a hídverő még két évvel ezelőtt megjelölte a leghelyesebb műszaki megoldást, meghatározta azt, hogy 1949 november 20-ra a híd felavatásának 100. évfordulójára állni kell az új Lánchídnak.

— A Lánchíd hároméves tervünk nagy újjáépítési alkotásai közé tartozik. Határidőre történt elkészülte, legfőnyesebb bizonyítéka a hároméves terv sikerének.

— Megváltottatjuk teljesen Budapest közlekedési képét — mondotta a továbbiakban Bebrics Lajos. —

Trolleybusz vonul be utcáinkra, nagy földalatti gyorsvasút építéséhez fogunk hozzá, a HÉV-nél modern járművekkel meggyorsítjuk és zökkenésmentessé tesszük a forgalmat. A telefon olcsóbbá tesszük, hogy minél szélesebb tömegek használhassák.

Bebrics Lajos közlekedésügyi miniszter beszéde után Pongrácz Kálmán, Budapest polgármestere Budapest dolgozóinak nevében vette át az újjáépült Lánchídat.

— Tovább építjük hídjainkat — mondotta többek között — végrehajtjuk hároméves tervünket.

megteremtjük az ötéves terv alapjait, mert munkánkban az az erő vezet, amely legyőzhetetlen: a Párt ereje,

azé a Párté, amelynek élén vezetünk és tanítónk, Rákosi elvtárs áll.

Pongrácz Kálmán polgármester szavai után felcsendültek az Internacionálé hangjai. A meghívottak felmentek a hídra, ahol Bebrics Lajos közlekedésügyi miniszter átvágta az első pillér között kifejlesztett szalagot. Széttvált a kordon és tízezrek hömpölyögő áradata indult meg a hídon. Ujra él a Lánchíd!

Akik a Lánchíd újjáépítésén dolgoztak: Szécsi Károly Kossuth-díjas mérnök, a hidosztály vezetője, Sávos Károly mérnök, Szilcsányi Béla mérnök, Szabecz Ferenc, Kolozsvári Lajos, Szabó Sándor, Kosár István hidépítő élmunkások az avatáson